

RICHARD HØRRING

18. November 1875—5. Maj 1943.

Af POUL JESPERSEN.

I en Alder af 67 Aar afgik Foreningens Bestyrelsesmedlem, Museumsinspektør HØRRING ved Døden den 5. Maj 1943. I de seneste Aar havde hans Helbred været noget vaklende, saa han maatte udvise en vis Forsigtighed, men hans Bortgang kom dog ganske overraskende.

RICHARD HØRRING blev født i Stege, Søn af Læge ARTHUR HØRRING. Efter at være blevet Student fra Metropolitanskolen i 1895 studerede han Naturhistorie, men virkede samtidig i 1897—98 som Assistent ved Dansk Biologisk Station. I 1903 fik han Magisterkonferens og opholdt sig i Aarene 1905—08

paa Island for at studere den derværende Fuglefauna. Fra 1909 var HØRRING Assistent ved Universitetets Zoologiske Museum, og siden har han været knyttet til denne Institutions Hvirveldyrafdeling. I 1916 blev han Amanuensis, 1924 Viceinspektør og 1931 Museumsinspektør.

For Zoologisk Museum har HØRRING været en god Mand, idet han med Iver arbejdede paa at forøge Samlingerne, som han bragte i en mønstergyldig Orden. Endvidere bestræbte han sig for, i den Udstrækning som de beskedne Pladsforhold tillod, at gøre de for Publikum tilgængelige Samlinger mere overskuelige. I de senere Aar har han indlagt sig særlig Fortjeneste ved med økonomisk Bistand af en af Museets Velyndere at opkøbe, navnlig ældre, private Ægsamlinger her i Landet, saaledes at Museet efterhaanden har faaet en meget righoldig Samling af danske Fugleæg.

HØRRING var ikke Foredragsholder og hørte heller ikke til de meget produktive Forskere, men navnlig fra de sidste Aartier foreligger dog flere betydningsfulde Arbejder fra hans Haand. Bedst kendt er de 3 udkomne Bind af Serien „Danmarks Fauna“, der omhandler Fugle, og som er nogle fortræffelige Haandbøger; beklageligvis fremkom Bindene med saa mange Aars Mellemrum (1919, 26 og 34), at han ikke naaede at behandle mere end et mindre Antal af Landets Fugle. Af de aarlige Beretninger om fyrfaldne Fugle, der publiceres i „Videnskabelige Meddelelser fra Dansk Naturhistorisk Forening“, udsendte HØRRING en lang Række, nemlig lige siden 1911 (Beretning Nr. 29—57), og sammesteds har han offentliggjort en Serie Artikler, der giver Resultaterne af de Ringmærkninger, som Zoologisk Museum paabegyndte i Aaret 1931. Han har været Medarbejder ved Bind III af Lehn Schiølers „Danmarks Fugle“ og har yderligere publiceret enkelte Arbejder, hvoraf navnlig maa fremhæves nogle Afhandlinger om grønlandske Fugle.

I en Aarrække, nemlig fra 1919 til 1926, sad Hørring i Bestyrelsen for Dansk Naturhistorisk Forening. I 1928 kom han ind i Bestyrelsen for Ornithologisk Forening, hvor han i en Aarrække virkede som Næstformand, men det var navnlig i

de senere Aar, nemlig siden 1938, hvor han har redigeret Foreningens Tidsskrift, at han har udført et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde. Paa Bestyrelsesmøderne tog HØRRING livligt Del i Forhandlingerne og mødte flittigt op. Han har saaledes deltaget i 60 af de 71 Bestyrelsesmøder, der har været afholdt i den Aarrække, han sad i Bestyrelsen.

Naturfredningen omfattede HØRRING med stor Nidkærhed og Interesse. Af den Aarsag sad han som Medlem af det naturvidenskabelige Udvalg inden for Danmarks Naturfredningsforening samt som Repræsentant for Zoologisk Museum i den danske Sektion af „The International Committee for Bird Preservation“.

Af Væsen var Museumsinspektør HØRRING ikke som de fleste. Han syntes om at diskutere og kunde undertiden blive skarp nok, hvad der i Forbindelse med hans ofte særprægede og reserverede Indstilling kunde virke noget overraskende paa den, der ikke kendte hans særlige Lune. Han havde imidlertid megen Sans for Humor og kunde ofte være særdeles venlig, men han var for særegen en Personlighed til at kunne kendetegnes ved Begrebet „rar“, hvad han sikkert heller ikke, i hvert Fald uden for den snævreste Familiekræds, ønskede at blive karakteriseret ved.

Dansk Ornithologisk Forening har ved Museumsinspektør HØRRINGS Bortgang atter mistet et af de Medlemmer, der har været med siden Foreningens Stiftelse i 1906 og samtidig en Mand, der har ydet en virkelig positiv Indsats for Foreningens Virke og Trivsel.
